

DR. SOMOS ANDRÁS

szerkesztő-riporter
(Magyar Televízió Zrt.)

egyéni ügyvéd

Az „úttörőknek” jó – mindig az is marad

Lehet-e annál kellemesebb, mint az első évfolyamnak a tagja lenni egy olyan városban, amely kifejezetten büszke saját polgárságára? Egy városban, amelynek oktatási hagyományai évszázadosak, és amely tulajdonképp a Nyugat kapujának tekinthető – a fővárosból nézve mindenképp.

Az milyen furcsa, hogy mikor még mi felvételiztünk – azt hiszem, kicsit kevesebben, mint 120-an, akkor zömében Budapestre szerettünk volna bekerülni, de három-négy éven belül már a világ összes pénzéért nem tudtak volna minket arra rábeszélni, hogy átmenjünk Budapestre, az anyaintézménybe. 1995-ben, ott, az Egyetem téren, az ELTE Jogi Kar épületében tudtuk meg, hogy abban az évben elindul Bihari Professor Úr vezetésével az ELTE kihelyezett győri jogi tagozata, amely kooperál a győri Széchenyi István Főiskolával. Az megvan, hogy mi az a gépész-jogász? Igen, igen, az egy szakest, amely tulajdonképp a bulizás maga, a „SZIF-esekkel”. Ennyire volt érdekes csak a különállásunk, nekünk, az első jogászévfolyam tagjainak, hogy a szakesten mi voltunk a szerintünk fővárosi lazák, míg „ők” a helyi erők.

Balogh József szocialista országgyűlési képviselő volt a polgármester akkor Győrben (az igazgató úr frakciótársa). Fél életemet a Parlamentben töltöttem egyetem előtt, tényleg tudtam, hol a kilincs a Kossuth téri Törvényházban, interjúalanyok voltak az új egyetemi kar létrehozásában részes urak. Különleges viszony volt ez, magyar narancsos újságíróként még pikánsabb. 1992-től, amikortól én ott írtam cikkeket, már nem a Fidesz lapja, és kéthetilapként jelent meg. De mégiscsak egy olyan lap volt, ahová tartozni sikknek számított, az új, az addigi pártirányítású sajtó nyelvezetéhez képest sokkal informálisabb, a szubjektumot jobban előtérbe toló sajtóorgánum volt, azt olvasta a nagyvárosi értelmiség – a nagy egyetemi városokban főleg. Győrben voltak olyanok a Főiskolán, akik rendszeresen vették az újságot. Emlékszem, az 1994-es választásokra a kampány lapja rovatban éppen Győrt választottam, és a helyi pártviszonyok mellett a kultúra és az iparosodás

szempontjából mutattam be – sok-sok interjú alapján – a Vizek városát. Nem is sejtettem, hogy egy év múlva már én is lakója leszek Adyvárosnak.

Ott, a Tihanyi Árpád úton volt az első bérleményem. Nem kértem kollégiumot, mert valahogy nem hittem abban, hogy a budapesti és a győri feladataimat a koleszban sikerrel tudom majd teljesíteni. Meg kell mondjam: az első év első félévében le is álltam a munkával, az nekem nagy ugrás volt – soha olyan mennyiséget előtte oly rövid idő alatt nem kellett megtanulnom.

Soha nem is volt olyan jó a bizonyítványom, mint akkor – az utolsó négy vizsgám 5-ös lett, és dacára a három bukásnak, 4,5 lett a féléves eredményem. Ez akkor azért volt fontos, mert épp a tanulmányi eredmény alapján gondolhatta mindenki, hogy esetleg Budapesten folytathatja. De, mondom, ez azt követően, hogy a kis jogi kar a legjobb oktatókat fogadta Pestről, már egyáltalán nem volt érdekes. Azért sem egyébként, mert a győri század minden tagja ismerős volt, új barátokkal és kartársakkal az ember több időt akar eltölteni. Aztán jöttek a szerelmek is. Tulajdonképpen Győr lett a bázis, és Budapest csak a hétvégi pihenőidő.

Emlékszem, a 90-es évek szabad légkörében megalapítottuk a Győri Paragrafus nevű lapot – és a legfogékonyabb korban tudtunk teljesen kötetlenül alkotni. Még megvannak az újságok, példátlan szókimondás és tematikai kötetlenség jellemezte a lapot.

Miután az országban is szabad légkör uralkodott, sok olyan esemény volt Győrben, amely a közéleti fogékonyaságunkat erősítette. Sikk volt napilapot vagy hetilapot venni, és egymással kicserélni a példányokat. Aktív miniszterek és politikusok jöttek az egyetemre – és számunkra az Alkotmányjog-„speckolok” egyfajta közéleti disputává váltak.

A kor legelismertebb oktatói vállalkoztak arra, hogy 1C-vel lerobogjanak másfél óra alatt a Keletiből, jó is és kényelmes is volt számukra: az úton egy óra vízlatát felskiccelhették, vagy a zh-kat simán kijavították.

Az évfolyamtársaim nálam három-négy évvel fiatalabbak voltak, kicsit sokszor kellett felvételiznem, miután a gimit lelazsáltam az érdemjegyek javítható-

sága terén. A hozott pontjaim miatt így dupláztam, és lett 110 pontom a 120-ból. Ez alapján viszont csak harmadszorra sikerült a felvételi – mondjuk, ha előbb felvettek volna, sem győri joghallgatónak nem mondhattam volna magam, sem nem alkothattuk volna meg a quirites-közösséget a nagy főiskolai dombokon. A lehetőségünk páratlan volt és behatárolhatatlan: a szokásjogot, a szabályok adta tág mozgásteret mi játszottuk be, a szabadidő milyenségét mi alakítottuk ki. Érdekesség, emlékszem azokra is, akik az utánunk jövő évfolyamra jártak, sőt vannak ismerősök a kettővel alattunk végzettek között is, talán ők kapták meg utoljára ugyanazt a diplomát, mint a budapesti ELTE Jogi Karon.

Ha nem lettem volna az „úttörők” között, ha nem lett volna annyira kiváló az egyetemi oktatás színvonala, nem írhatnám le most, a 30. évfordulóra, milyen sokat jelent nekem Győr, mennyire meghatározó a '90-es évek Magyarorszáგában az az öt szabad év. Hálát adok a sorsnak, hogy 1997-ben, a kereskedelmi tévék indulásakor (az RTL Klub hívott a Híradójához) nem hagytam abba az egyetemem, és nem lett az öt évből annak a duplája.

Önéletrajz

SOMOS ANDRÁS (1972)

SZAKMAI GYAKORLAT:

2010. decembertől szerkesztő-riporter, műsorvezető, Atv Zrt.

- „Híradó”
- „Tabu” – szerkesztő-műsorvezető
- „Rendkívüli interjú szerkesztő-riporter, műsorvezető
- „Ez a 7” – riportmagazin műsorvezető, riporter
- „Újságíróklub” – műsorvezető
- Október 23-i állami ünnepség kommentátora
- „START”, Híradó - műsorvezető

MUNKAHELYEK:

2005. szeptembertől szerkesztő-riporter, Magyar Televízió Zrt.

- „Híradó” – 2006 őszi zavargásokon bejelentkező riporter
- Az Este – Élő bejelentkezések: Parlament előtti demonstrációk, Erzsébet-Híd, közlekedési káosz, MÁV-sztrájk
- Parlamenti Napló – felelős szerkesztő, parlamenti közvetítés
- A Szólás szabadsága – adásszerkesztő és riporter
- Önkormányzati választási műsor (2006) – szerkesztőként Tarlós István főpolgármester-jelölt választási központjában

2004. júliustól belpolitikai riporter, híró, hírszerkesztő, parlamenti tudósító, Független Hírügynökség

2000. január – 2005. március, szerkesztő-riporter, RTL KLUB

- “Híradó” – bejelentkező riporter, igazságügyi tudósító
- “Országház” (belpolitikai háttérmagazin) – tudósítások a törvényalkotás munkájáról; - 2005. december: szerkesztő-műsorvezetője Bárányi Péter igazságügyminiszter és Polt Péter legfőbb ügyész vitájának
- “Antenna” (külpolitikai háttérmagazin) – EU-parlamenti beszámolók
- Választási showműsor (2002) – élő kapcsolások: beszámolók, interjúk az SZDSZ székházából

1996 – 1999: újságíró, belpolitikai tudósító, Vasárnapi Hírek

1992 – 2002: újságíró, hírszerkesztő, parlamenti tudósító, interjúer, Magyar Narancs

NYELV:

- 2003. május 18.–25. Brüsszel, Berlin: “Az Európai Unió a gyakorlatban”, tanulmányút (szervező: EU Magyarországi Delegációja és a Német Szövetségi Köztársaság Nagykövetsége)
- 2002. december 3.–8. Európai Újságírás Kurzus (Francia Intézet)
- 2002. november 23.–30. Strasbourgi tudósítások az Európai Parlamentből, RTL KLUB “L’Europe qui Avance”
- 1999. 2 hetes BBC-kurzus, Budapest, Független Médiaközpont
- 1991. felsőfokú francia szóbeli nyelvvizsga (B)

JOGI KARRIER:

2019- egyéni ügyvéd
2018-19 kamarai jogtanácsos

TÁRSADALMI MUNKA:

2018- Ügyvédekkel a Demokratikus Jogállamért Egyesület

TANULMÁNYOK:

2007. május jogi szakvizsga
2001–2004 joggyakorlat, ügyvédjelölt
1995-2000 Eötvös Loránd Tudományegyetem, Állam- és Jogtudományi Kar, jogi diploma
1992-1993 MUOSZ Bálint György Újságíróiskola
1992 érettségi, Budapest
1991 féléves gimnáziumi tanulmányút (Lycée, Les Ulis, Paris)

SZABADIDŐ:

- versenyszerű futball (Istenhegy FC. – BLSZ III. – csapatkapitánya)
- tenisz, kulturális feltöltődés
- az Újpest 1885 Szurkolói Klub Egyesület elnökségi tagja